

gennemføre en praktisk og god Ordning paa disse vanskelige Omraader uden at have et Organ af den Art, der her er Tale om; og det nytter naturligvis ikke, at man søger at gøre dette Organ til et Organ uden Handlekraft, thi saa kan man jo i og for sig lige saa godt undvære det.

Jeg venter da ogsaa i den Henseende trods de Indvendinger, det ærede Medlem Hr. Lange gjorde, forstaaende Støtte fra hans Side, thi jeg forstaaer ærlig talt ikke den Frygt, han nærede for de vidtgaende Bemyndigelser, Raadet skulde have — det konservative Parti kan dog neppe have en saadan Frygt. Det ærede Medlem Hr. Lange ved jo desuden særdeles vel, at i Valutaraadet har flere, der stillede Forslag, netop kredset om et saadant Organ og antydet, paa hvilken Maade det kunde tilvejebringes, og hvilke Beføjelser man roligt kunde overlade et saadant Organ. Jeg synes, det ærede Medlem Hr. Lange skulde se de Forslag igennem, han har i sin Mappe fra Valutaraadet, saa vil han ganske sikkert være med til efter disse udmærkede Forbilleder at arbejde paa, at Finansraadet bliver til Virkelighed i en god Skikkelse.

Det ærede Medlem Hr. Lange har erkendt, at han ikke ønskede at føre os ind paa Vejen til Diskontoforhøjelse og Kreditindskrænkning; og det har ogsaa været en meget naturlig Bestræbelse fra min og fra andres Side at søge, om man ved andre Foranstaltninger kunde naa, hvad Nationalbanken maaske kunde naa ved ensidigt at føre en saadan Politik. Men hvis man vil modvirke noget, som man anser for uheldigt, nytter det paa den anden Side ikke, at man modsætter sig alt det, der kunde erstatte det uheldige, og det havde jeg Indtryk af, at det ærede Medlem Hr. Lange i Hovedsagen gjorde. De, der søger at hindre en Ordning nu, faar unægtelig Ansvar for den Udvikling, som er skildret af Valutaraadet: en Diskonto paa 14 pCt., Kreditnægtelser til Erhvervslivet, Hundreder af Fallitter og Tusinder og atter Tusinder af arbejdsløse vilde blive den mest nærliggende Følge. Men naturligvis vilde der ud af en saadan Ordning vindes Fordele for en lille privilegeret Del af Samfundet, men Rigsdagen er jo ikke Repræsentation alene for denne lille privilegerede Del.

Det ærede Medlem Hr. N. Neergaard erklærede sig som Modstander af de i Lovforslaget indeholdte Skattebestemmelser. Finansministeren vil nærmere beskæftige sig dermed, jeg skal blot sige, at naar det ærede Medlem ønsker, at vi i Stedet for ved Skat at tilbagebetale det Laan, som det

ærede Medlem har Ansvar for blev optaget til Overtagelse af Præferenceaktierne i Landmandsbanken, skal tilbagebetale det ved Hjælp af et nyt Laan, saa forekommer det mig unægtelig at være en besynderlig Samfundsøkonomi, han der anbefaler. Det er i hvert Fald ikke den nuværende Regerings Hensigt at forøge Statsgælden for derigennem at betale Laan. Og naar det ærede Medlem taler om at skaane Formuebesidderne, saa forekommer det mig dog, at det ærede Medlem ikke bør glemme, for hvem Valutagildet først og fremmest skal gøres, thi de, der faar den største Fordel af Valutaens Stabilisering og Højnelse, det er netop Formuebesidderne, og det rimelige er, at disse Formuebesiddere paa det nuværende Stadium bringer et Offer for at faa det i Gang, der med Tiden vil gøre deres Formuer adskilligt mere værd, end de er i Dag. At de, der deltager i Gildet, skal bidrage til det, er dog ikke noget urimeligt Forlangende.

Jeg imødeser gerne det nye Indhold, som det ærede Medlem Hr. Lange vil gyde i Loven med dens nuværende Titel, som var det eneste, han levnedes Regeringen af det fremsatte Lovforslag. Vi fik ikke at vide, af hvilken Art dette Indhold var, undtagen paa eet Punkt, idet det ærede Medlem sagde, at han vilde have rigelig Told. Det er jo det sørgelige ved det konservative Parti, at det i den Grad har set sig blind paa Toldforanstaltninger, at det ikke kan tænke sig, at noget som helst andet end disse Foranstaltninger kan bringes i Anvendelse, baade overfor det ene og det andet. Jeg forstaaer særdeles vel hvorfor. Jeg er ikke i Tvivl om, at det er paa Grund af denne Beskatningsforms grove Uretfærdighed, at de foretrækker den fremfor andre Former; men det kan ikke være Aarsag nok for os andre til at følge det ærede Medlem. Og der er saa meget mindre Grund til at gøre det som Valutaforanstaltning, som der jo er et lille nærliggende Land, der har prøvet det konservative Middel overfor sin Valuta, men Valutaen er ikke derved blevet hævet.

Jeg tør i øvrigt ikke vente saa megen Medvirken fra det konservative Folkepartis Side — vi har jo under Finanslovbehandlingen fra den Side faaet at vide, at vi er en Regering, der er at betragte som en Landsulykke, og med Landsulykker kan man naturligvis ikke i stor Udstrækning gaa paa Akkord fra konservativ Side, saa jeg nærer ikke store Forventninger om nogen Medvirken fra den Fløj. Men af Venstre venter jeg fremdeles